

ČINNOST MASARYKOVY SPOLEČNOSTI OBNOVENA

Dne 30. května 1989 se v 16.00 sešla valná hromada Masarykovy společnosti, konala se v Praze. Valnou hromadu zahájil JUDr Dušan Slávik, který řídil volbu předsedy. Jednomyslně byl zvolen Ph Dr Karel Kučera, který pronesl zásadní řeč, v níž citoval z dopisu, který v roce 1946 Masarykova společnost adresovala prezidentu republiky Dr Edvardu Benešovi a z dopisu, jímž prezident republiky odpověděl. Připomněl jmenovitě předsedu společnosti, byl jím prof dr J.L.Hromádka a celou řadu členů výboru.

Poté navrhl, aby byl zvolen nový výbor. (Ten se po valné hromadě sešel a určil jednotlivé funkce, které zde uvádíme již teď). Místopředsedkyní byla zvolena pí Jana Seifertová, druhým místopředsedou JUDr Dušan Slávik (Brno), jednatelem byl zvolen JUDr J.Salda a JUDr Vladimír Tvrz, zapisovatelem historik Jiří Doležal, pokladníkem František Kopecký. Kromě jmenovaných se stali členy představenstva též prof dr Milan Machovec, DrSc a Hana Ponická (Lukavica). Členy výboru jsou: prof dr Gajan, prof dr Milan Jelínek CSc, PhDr Anna Masaryková, Jaroslav Opat (historik), ing Dalibor Plichta, Dr Dušan Janota (Bratislava). Náhradníky: Dr Hanzal, ing Barbora Kultová (Brno), Herberta Masaryková, dr Pojar, Jaroslav Beneš (Brno), ing Anton Uhnáň (Samorín) a hist.dr K.Pichlík. Revorory účtů: František Přeučil a Josef Podsedník (Brno). Zápisné stanoveno ve výši Kčs 20 - a roční příspěvek pro činné i přispívající členy ve výši 50 - Kčs.

Dr Vladimír Tvrz podal zevrubnou informaci týkající se platných stanov Masarykovy společnosti založené v roce 1946 na podnět vlády. (Naši vládě poslal neznámý voják Rudé armády z Berlína balík knih, které našel v rozvalinách, protože si všiml že jsou označeny jako vlastnictví Ústavu T.G.Masaryka v Praze. Iniciátorem byl prof dr J.B.Čapek. Vdova po prof.Čapkoví PhDr D.Čapková se zúčastnila valné hromady.) Přečetl úvodní pasáže, charakterizující účel a prostředky společnosti. Působnost společnosti je pro celou republiku. Členství je čtveré: čestné, zakládající (členem se může stát právnická osoba, která složí 20.000 - Kčs), dále činné (tp jsou ti, kdo se věnují studijní práci v oborech, které přímo navazují na činnost Masarykovu) a přispívající. Právo hlasovat a být volen mají toliko činní členové. Pobočky mají vlastní stanovy, které odpovídají duchem i strukturou stanovám MS a jsou schváleny výborem. Dr Tvrz též podal informaci, že na základě zákona 68/1951 Sb. jsou nadále v platnosti stanovy těch spolků a společností, které se nerozešly nebo nebyly zrušeny. A podle vládní vyhlášky č. 320/1951 Sb. (nebo 321 ?) mohou vyvíjet činnost pokud se drží schválených stanov. Schůze pro členy mohou konat bez oznámení, ostatní (např. veřejné schůze přednášky, atd.) teprve, když je ohláší týden předem.

Následovala přednáška Dr Anny Masarykové "T.G.Masaryk jako člověk" podle poznámek k výkladu, který měla v roce 1986, v prosinci v Londýně v rámci konference která se konala rok před 50. výročí smrti TGM. Výklad byl velmi živý, účastníky zaujal a vyprovokoval k diskusi.

Paní Hana Ponická podal vtipný referát o oslavě 70. výročí smrti Milana Rastislava Štefánika, dr Milan Jelínek vyprávěl o cestě brněnských členů na Bradlo dne 4.května. Výklad doplnil dr Dušan Slávik. Poté byla valná hromada ukončena-.

V diskusi vystoupil též evang. farář Miroslav Růžička, který nedávno přečetl znovu všechny dostupné Masarykovy spisy a znovu si uvědomil, jak byl Masaryk inspirován ve všech svých myšlenkách a činech evangeliem a jak to byla víra, která integrovala jeho osobnost. Dr Anna Masaryková potvrdila tento soud tím, že to byla víra v Boha a důvěra v budoucnost. Povrchní optimismus byl Masarykovi cizí, viděl velmi dobře krizové jevy v Evropě a v lidstvu vůbec. Prof. Machovec v té souvislosti připomněl Masarykovu Sebevraždu, kterou vstoupil do kulturního dění. Převážně se však diskuse týkala vztahu Masaryka a Pekaře a rozdílnosti obou osobností. K jiným aspektům činnosti Masarykovy společnosti se ještě vrátíme.

Základní prohlášení Křesťanské unie lidských práv

Zápas za lidská a občanská práva, k jejichž respektování se naše vláda v poslední době opět slavnostně zavázala podpisem Závěrečného dokumentu vídeňské schůzky KBSE, je křesťanskou hodnotou. Tomu, kdo věří v božský původ nauky Ježíše Krista, nemůže být lhostejné, když jsou v Československu lidé věznění, šikanováni a vyhazováni ze zaměstnání za veřejný projev svého náboženského, filosofického nebo politického přesvědčení, jak jsme bohužel v současné době svědky. Tato praxe nositelů moci je v příkrém rozporu s čl. 11,12 Závěrečného dokumentu vídeňské schůzky.

Pro věřícího křesťana jsou nadto směrodatná slova Ježíše Krista, který vysoce ocenil jednání těch, kdo "jsou pronásledováni pro spravedlnost" (Matouš 5,10). Na jiném místě slibuje konečné uznání všemohoucího Boha všem, kdo ho poznali ve vězněném bratrovi: "Tehdy řekne král těm po pravici: Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, ...neboť .. byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou." (Matouš 25,36-37).

Prohlášení nejvyšších představitelů církví světa nenechávají nikoho na pochybách, že si uvědomují závažnost těchto Kristových slov. Papež Jan Pavel II., pravoslavný patriarcha Demetrios i Světová rada církví pramýňují otevřeně každé porušování práv člověka na naší zeměkouli. V naší republice vystupuje statečně na obranu základních svobod individua primas katolické církve kardinál František Tomášek.

Tyto skutečnosti s velkou naléhavostí připomínají, že v naší vlasti mnohým křesťanům není ještě tento posvátný požadavek samozřejmostí. Musíme s touto konstatací konstatovat, že poměrně vysoké procento věřících všech 18 u nás registrovaných křesťanských církví nechápe obhajobu práv člověka jako křesťanskou hodnotu a tvrdí, že se jedná o čistě světskou záležitost, jež nemůže být svědectvím pro Krista nic společného.

Proto my, křesťané všech v Československu existujících církví i ti, kdo vyznávají křesťanský světový názor, aniž náležejí k nějaké konfesi, kteří jsme inspirováni k zápasu za lidská práva Evangeliem, jsme se rozhodli vytvořit duchovní společenství stejně smýšlejících v tomto bodě. Nazýváme je Křesťanskou unií lidských práv (dále je KULP).

Nechceme být hnutím ani občanskou iniciativou, pouze komunitou lidí, spojených společnou křesťanskou myšlenkou. Patří k ní každý, kdo podepíše toto základní prohlášení a tím s ním vysloví souhlas. Jsme si ovšem vědomi, že mnozí naši bratři a sestry mohou mít vážné důvody, proč nepodepsat, i když s námi souhlasí a chtějí nás podpořit. I je považujeme za plnoprávné členy společenství za předpokladu, že budou ochotni být s námi spojeni duchovním poutem, jaké představuje modlitba, a ochotou osobně se angažovat ve věci lidských práv.

KULP nestanoví strategii postupu ani nepředkládá žádný konkrétní program činnosti. Ten ponechává svobodnému uvážení a možnostem jednotlivců. Naším záměrem je dosáhnout co největší míry samostatnosti a sá osobní iniciativy křesťanských smýšlejících občanů. Upozorňujeme na možnost zapojit se do prá

Charty 22 nebo jiných občanských hnutí, rovněž tak na široké pole osvětového působení v okruhu vlastní rodiny, pracovního prostředí a přátel. Kdo nemá ani tyto příležitosti, může využít mocné zbraně modlitby. KULP touží každému pomoci pořádáním přednášek, diskusních večerů a modlitebních setkání. Bude též hledět využít tiskových možností. Zároveň KULP projevu je záměr připojovat se ke společným prohlášením občanských iniciativ v závažných věcech, týkajících se lidských práv a svobod.

Stoupenec KULP je vyzván, aby každoročně v Den lidských práv 10. prosince se účastnil bohoslužeb v kostele nebo modlitebně své církve a vzpomenu všech nespravedlivě stíhaných a pronásledovaných. Bezkonfesijní to může učinit ve svém bytě. Pokud se nebude v onen den konat v domovském církevním společenství bohoslužba, lze se jí účastnit nejbližší předcházející nebo následný den. Orvněž tak KULP apeluje na ochotu modlit se a postit za konkrétní politické vězně v ty dny, které animátoři vyhlásí.

KULP si je dále vědoma, že křesťanské pojetí práv člověka je širší než to, které vychází z mimokřesťanských pozic. Zahrnuje také práva člověka ještě nenarozeného, jehož nejzákladnějším právem, právem na život se v naší zemi cynicky pohrdá. Mezi lidská práva nutno počítat i právo dítěte na život v úplné rodině, proto KULP nemůže být lhostejná ke stále stoupajícímu rozpadu uzavřených manželství. Tím samozřejmě nejsou ostrašizováni občané, jejichž manželství stroskotalo. KULP plně uznává složitost problému a odmítá zde vynášet jakékoliv soudy. Proto i rozvedení s mohou bez zábran připojit, jestliže považují současnou vlnu rozvodů za skutečné zlo. Tento alarmující stav vidí KULP jako smutný důsledek oficiálně propagovaných jednostranných názorů na sexuální morálku a spolu s tím rychle se šířící pronografií, aniž se připouští ve sdělovacích prostředcích opačná stanoviska. Stoupenec KULP je tedy morálně zavázán angžovat se podle svých sil, schopností a možností také v akcích proti těmto dvěma útokům na práva člověka: interrupci a sexuální nevázanost.

KULP není a nechce být "křesťanskou" alternativou Charzy 77 a jiných občanských iniciativ. Jejím záměrem je vyvolat především mezi křesťany tlak "zdola", aby do povědomí věřících občanů proniklo v masovém měřítku poznání, že ideály Charty a dalších nutí jsou svou povahou evangelickými hodnotami, k nimž se v jiné vnější podobě a v jiné historické situaci hlásili všichni významní svědkové Kristovi v dějinách. Slova Ježíšova: "Cpkoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratrů mně jste učinili..." (Matouš 25,40) se týkají i těch, jejich lidská práva nejsou respektována.

Animátoři KULP:

PhDr Radomír M a l ý v.r. Karel C o u r a l v.r. Ing Tomáš
K o p ř i v a
v.

...slíbil jsem napsat o Luňáčovicích. Cesta nám proběhla ze destivého počasí /Bavlen, který nás vozil do Olešnice chváleno jako ideální pro autobusové cestování/ a v ponadě zaslunou plyntra... Ubytování bylo víc než perfektní... I návštěva u paní doktorky Štěpanové byla milá ... I paní učitelku spolu s paní doktorkou jsem poznal při krátké podvečerní návštěvě a bylo to pěkné, že můžeme být pohromadě těch pár svátečních dní...

Ale jedna chvíle, jeden zážitek byl ze všech nejpůsobivější, a vlastně o něm Ti chci hlavně napsat. A to bylo nedělní shromáždění v "Doubravce" ke kterému nás více méně ponoukla právě paní učitelka.

V jedné, ne příliš velké místnosti na "stole láně" nás uvítala kytice rozkvetlé forsitie ještě s čínský drobnějším žlutým, vyvolávající vzpomínku na "Ketkovak" - ketkovský hrad nad Oslavou a soutokem Chvojnice, s minimálními zbytky zato s dochovanou zdí zapřenou opěrnými pilíři do skalnaté stráně svažující se k řece, která zjara připomíná plně rozkvetlou "ikebanu" doslova přetékající žlutí. Na podzim zase naplněné zlatem a purpurem spolu s protilehlým "zvonem" Araví Hory. Jako kluk jsem tam byl s tatínkem snad jen jednou, nejvýš dvakrát, ale "objevil" jsem jej vlastně až v rámci pozdější turistiky v té pravé, nezapomenutelné "komstelaci".

Vím, že to s tím n. souvisí, ale pro mne to byl určitý "úvod" - možná pro někoho nelogický a nepochopitelný. Možná něco podobného jako moje loňské meditace... Jedině co mne znervozňovalo byla první řada, ve které mi bylo vyhrazeno místo a z toho vyplývající obava z nezbytného něho zamlkání a převážení coby "loňák" a přespolní /a při tom jsem si doma započel naučnou brožurku "sedlák jede do města"/ při přípravě večeře láně, kterou avizoval připravený miniaturní kalich na stole.

Ale ukázala se jako zbytečná; protože "podávání" se praktikovalo zprvu sdanlivě "napořád" /téměř šmahem/- zatímco děti a "nezúčastnění" zůstaly sedět. To jen pro úplnost.

Co bylo pro mne nezvyklé a před "večeří" nové i když působivé bylo společné "řikání" /vlepené vzadu ke zpěvníkům/ spolu s "pozdravením se znamením pokoje", které jsem však propásl a vybil "lichý". No nic, příště budu vědět!

Ale to hlavní, co na mne zvláště zapůsobilo byl onen malý omezený prostor zaplněný, obsazený do posledního místa s pocitem semknutosti blízkosti navzájem té hrstky, toho malého připomínajícího se k "hořčičnému zrnu", malému stádu /uvedené ze všech těch příměřů, které člověk zrovna napadly/ a do myslí se i vloudilo podobenství - snad Sibilina proroctví? ale už zcela určitě nevím jestli v Jirkáskovi či Němcové -

- té hrstky věrných, vejčoucích se pod "formanskou plachtu" a to vše ještě navíc umocněné, zdůrazněné, znásobené onou společnou "litaní". Možná to všechno na mne působilo právě tak, že jsem se neubráníl porovnání s naší větší Prosetínskou chrámovou /byť i "toleranční"/ prostorou, roztroušeně zaplněnou trapně působivými několika málo "dušemi" s výjimkou snad jen několika málo svátků, když nás vytrhnou navíc "přespolní" - nebo na štědrý večer, když přijde Kázání snad každý kdo má nohy.

Bylo to zase něco jiného, jinak působivého než moje první vyslechnuté Kejřovo kázání /a také zrovna o velikonocích, v Novém Městě/ který byl vlastně mým prvním kazatelem.

Bylo prostší, ne tak okázalé a bez určitého patosu

I když na mne Kejř zapůsobil jako předtím dlouho nikdo a rád jsem jej od té doby poslouchal pokud byla příležitost

bylo ono shromáždění Beránka Božího - velikončního a možná o tu svoji prototu bližší, srdečnější, osobnější.

Líp, ale hlavně ne srozumitelnější jsem to však naspět nedokázal. A to je pro tentokrát asi tak všechno, co jsem chtěl. Váš Jenda Syrový